

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin.

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

Inima cea Pierdută.

(C. H. Șpurghion.)

Am cunoscut un om, care și-a pierdut inima. Nici femeii lui nu și-a dat-o, nici copiilor lui, ba încă nici singur nu dispunea de ea. „Aproape de necrezut“, doar vrei să spui. Așa este și totuși este adevărată aceasta afirmație. El avea obiceiul de-a flămânzi mult, căci abia avea ce să mănânce. Hainele îi erau uzate și era zdrențos. Familia lui deasemenea a trebuit ca să flămânzească cu el și să poarte zdrențe. Așa s'a văzut, că el nu mai avea nici un pic de inimă. Era o femeie săracă, care îi datora chiria casei. Pe aceasta a aruncat-o afară, împreună cu mobila-i sărăcăcioasă. El nu avea inimă. Un om care îi datora cu ceva bani, nu avea ca să-i poată plăti, căci avea o mulțime de copii, cari, plîngeau după pâine, dar omul fără inimă nu avea grijă de cei sărmani, ci amenința mereu pe datornic ca să-i plătească, lui îi era totuna că ce se va întâmpla cu cei flămânzi. El prețindea banii. El și-a pierdut inima. Niciodată n'am putut descoperi, că ce este cu omul acesta. până când într'o anumită zi, am mers la casa lui și acolo am văzut un dulap mare. Așa cred, că el numia acesta dulap. „dulapul siguranței“. Acesta sta din odaia din lăuntru, îndărăptul ușei și când el a deschis ușa cu o cheie, când zarurile au zângănit și am putut vedea înlăuntru lui, am observat un mic pachet, așa de mucegăit și uscat. ca ceva nucă de șapte ani.

PĂCATUL LUI IUDA.

Lăcomia (Zgârcenia)

de I. Lăzărescu (Clopotiva)

urmare.

Zgârcenia, lucrează împreună cu lăcomia, împedecând Impărăția lui Dumnezeu de a se răspândi și pe zgârcit de-a întra. Bogatul din Evanghelie, care nu se cugeta decât, cum să-și îndestulească corpul cu plăceri și cum să-și tot grămădească avuții peste avuții, a trebuit ca să audă din partea lui Dumnezeu, denumirea de „nebu”. Așa sunt toții ceace își adună aici avuții și nu sunt bogați în Domnul. Cred că din celea de mai sus am putut observa fiecare, cum acei oameni au fost lacomi pentru sine și zgârciți pentru Impărăția lui Dumnezeu, asemenea și soarta lor și a tuturor cari vor voi să mai fie și de-acuma încolo zgârciți. Dumnezeu nu condamnă pe oamenii cari au avuții, dacă ei din ele cinstesc pe Dumnezeu, ajutând înaintarea Evangheliei; ci din contra le dă Binecuvântarea Sa peste tot ce au, Prov. 3, 9. 10. Dar urește pe cei zgârciți și nu le dă nicio înaintare în viața lor; căci din pricina lor, mulți copii orfani umblă goi și fără de adăpost, multe văduve și mulți săraci duc lipsă. Zgârcenia oprește și plata lucrătorilor cari muncesc pe

Aceasta era inima lui. Dacă cumva ți-ai închis inima în vr'un dulap (cassă de bani), așa de repede să ți-o scoți de acolo, pe cât îți stă în putință. Ingrozitor este, ca să-ți învâlui inima într-o hârtie de bancă, de 100, sau 1000 lei, sau să ți-o îngropi sub o grămadă de aur, sau de argint. Astfel de inimi, ce stau învâluite sau îngropate în așa fel de materii nu pot fi sănătoase. Aurul și argintul tău s'a ruginit, dacă inima ta este în legătură cu acelea. „Aurul și argintul vostru au ruginit: ca focul are să vă mănânce carnea! V'ați strâns comori în zilele din urmă” (Iacob 5. v. 3.) „Dar Dumnezeu i-a zis: „Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile, pe cari le-ai pregătit, ale cui vor fi? Tot așa este și celce își adună comori pentru el, și nu se înbogățește cu privire la Dumnezeu. “(Luca 12, v. 20-21).

„Apa sfredelește stânca“, — spune
zicătoarea — dar
Milioanele de lacrimi curg de vea-
curi, în zadar,
Neputând muia o stâncă: inima de
cămătar!

Vasile Militaru.

ogorul Evangheliei lui Christos și îi face demulțor ca să lucreze suspinând. Celor cari vreau ca să mai fie pe maideparte zgârciți : Iacob 5, 1, 2, 3, 4. Iar celor cari obosiți și istoviți de munca ce o depun pentru mântuirea sufletelor și de multeori trebuie ca să o facă suspinând ; le este recomandată răbdarea : Iacob 5, 7, 8, 9, 10. Tot din acesta pricină, multe suflete nu pot auzi despre mântuirea lor Rom. 10. 14, 15. Pe cine va trage la răspundere Dumnezeu pentru toate acestea, oare nu pe ceice pun piedeci misiunii Sfinte a lui Christos ? Ba da, pe aceia, Iacob 5, 1, 4.

Auzind toate acestea fraților, să ne grăbim fiecare să scoatem afară din inima noastră toată zgârcenia și lăcomia, cari înșală pe mulți, că îi face se cugete că și așa gârciți vor putea intra în Impărăția lui Dumnezeu. Să căutăm noi numai la Domnul, care bogat fiind S'a făcut sărac, ca prin sărăcia lui, să fim noi bogați la Dumnezeu. Mat 6, 19, 20, 21. Toți care voiesc a scăpa de această boală (a lui Iuda) se știe că nu pot scăpa numai așa cu una cu două, căci acest demon, nu poate fi scos numai cu post și cu rugăciune. Zgârcenia este plăcerea și voia diavolului, dărnicia este iubirea și lucrarea lui Dumnezeu. Dacă ne rugăm lui Dumnezeu, El ne ajută, ca prin post și prin dărnicie, să scoatem afară din

inima acest soi de demon. Iacob 4, 7, 8.

Iubiți frați, dacă Domnul Isus este stăpânul și Domnul nostru, iar noi cei mântuiți suntem Impărăția Sa . . . Să știm că Impărăția Lui nu stă în cuvânt, ci în putere. El vrea cu puterea noastră, să-Și mărească Impărăția peste tot pământul. Care este puterea noastră, dacă nu rodul muncii și energiei noastre . . . este avutul și banul nostru. Acestea să ne servească nouă. iar noi cu ele să servim pe Domnul, din toate inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea noastră. Când în locul zgârneției va fi dărnicia, vom putea zice : „Doamne, facă-să Voia Ta, Vino Tu întru Impărăția Ta“ ! Amin.

I Lăzărescu (Clopotiva).

Predicatorul ca păstor.

De Charles Stul.

Tradus de C. Schneider

In românește de P. Boșorogan.

„Și erau păstori, cari păzeau noaptea turmele lor . . . Și păstorii s'au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu, pentru toate, cele ce au auzit.“
Cel mai înalt simbol despre serviciul Dumnezeesc ori omenesc, este ser-

viciul de păstor. Cel mai curat și mai nobil caracter, pe care lumea l-a văzut vr'odată a fost un păstor. Isus a fost născut între păstori. Prima veste din noaptea crăciunului, a venit la păstori, și păstorii au lătit prima dată, vestea despre naștera pruncului în peșteră, pe pământ. Cel mai frumos Psalm, îl în vâlește Dumnezeu, în mantaua unui păstor. După nouăsprezece veacuri de istorie creștinească, este toiagul de păstor sceptul puterii, și deacum înainte și pentru totdeauna vor fi titluri mărețe, înjosite, în fața tronului din iesle și nume mici. Înălțate, regi, prinți, și domnitori domnesc în urma păstorilor. Pândind cuvintele lui Isus; nu-L vei auzi niciodată zicând: „Eu sunt Regele cel bun“ ori: „Eu sunt Domnitorul cel bun“. El a zis însă: Eu sunt Păstorul cel bun și păstorul cel bun își dă viața pentru oi. . .“

Acesta este cel nobil titlu al Fiului Lui Dumnezeu și cel mai Măreț nume, care-l poate purta oarecare serv. al Său. Alte nume, ca Presbyter, Episcop, Predicator și Preot, în prețuirea valorii moderne au avut de suferit mult și într'adevăr, în milioane de cazuri și-au pierdut toată însemnătatea. Însă inima oamenilor de astăzi dorește un păstor, acesta este un adevăr, care trebuie observat și recunoscut în viața bisericăscă, din timpul de față. Pentru organizatorul bogat în succes și talentul profesional, este tocmai polul

contrar cu mărirea catedrei (amvonului. Toate acestea vor dispărea împreună cu strălucirea lor fără de preț, însă adevăratul păstor va fi întotdeauna dorit cu deșteapta sa conducere, duhovnicească și plină de iubire.

În istorie și poezie precum și în experiența omenească întotdeauna ajungem la un punct, unde un singur păstor este de-ajuns și toate celelalte idealuri sunt inutile. Să gândim numai la plăcutul Solo din „Mesia“ de Händel: „El pășunează a Sa turmă, ca un bun păstor și adună miei în brațul Său.“ În schimbă întors și cântă: „El pășunează a Sa turmă ca un orator și și-O adună ca un organizator“, așa i-ți vei imprăștia întregul auditor. Nici un predicator să nu se socoată pe sine într' alta rolă, decât în cea de păstor. Ni se spune despre un predicator dintr'un mare oraș, care avea lângă el trei ajutoari-predicatori și zece misionari cari misionau prin case, ni se spune, că el făcea nu mai puțin de unamie ascultători anual în biserica sa. El prindea mieluşei săi și îi striga pe nume, și biserica sa era în tot decursul anului cea mai vie din oraș. Un profesor de Teologie azis cătră oarecare: „Blăstemul unei catedre este închipuirea, că predica ar fi un lucru de artă și nu o bucată de pâine“. Serviciul Sfânt pe care-l poate îndeplini un păstor, constă în lăpădarea de sine și într'o

deșteaptă păstorie după chipul Păstorului Păstorilor.

„Ca și un Păstor la turmă,
Tu la noi jos ai venit,
Și acum Tu ne paști pe noi,
Pentru că mult ne-ai iubit.“

Lumea nu voește niciodată o Golgotă fără de împăcare, o biserică fără de Mântuitor și un mormânt al învierii, înaintea cărei uși piatra stă încă pecetluită. Lumea niciodată nu va ținea, de aceia ce a numit Emerson „Filosofia de Margareta Fuller.“ : „Eu nu știu, unde merg, urmează-mi mie.“ Cel mai înalt mesaj al creștinismului se referă la iubirea, la credincioșia și la înjosirea lui Christos. Și totuși Christos încă mai cheamă pe oameni ca să-l urmeze Lui: „Știți unde mă duc, și știți și calea într'acolo.“ (Ioan 14, 4.)

Lumea de azi

Prelucr. de **P. Boșorogan.**

De mult a murit, temătorul de Dumnezeu Iov, dar Istoria lui zilnic se înnoește pe pământ. Mult apasă întristata lui soartă, dar încrederea și credința, pentru care l-a răsplătit pe el Domnul, înzadar o căutăm în zilele noastre... Inșă relele cele vechi, nasc mereu pe altele nouă mai

rele, întocmai ca și cametele neplătite nasc datorii nouă. Toți cei nemulțumiți de soarta lor din zilele de astăzi, dacă ar avea încrederea și credința pe care a avut-o Iovu în Dumnezeu, ar putea fi mulțumiți de soarta lor, chiar în aceastea zile de grele încercări, ce apasă asupra omenirii.

Inșă chiar acesta lipsește!—Stea-ua i-a căzut de pe cer și astfel corăbierul ce cârmuește marele vapor al lumii ratăcește drumul vieții... cerșetorul orb, pierzându-și din mână bastonul, nu are pe ce să mai sprijini. Lumea deci aflându-se într'o stare ca aceasta, nu are ce face decât să murmure unul în contra altuia, mai cu seamă în contra celor cari sunt puși la cârma marelui vapor al vieții sociale; iar cei mai mulți cârtesc de-a dreptul în contra lui Dumnezeu. Da, astăzi tot omul se plânge, că nu-i bine și că, e greu de trăit pe pământ; neîndestularea și neliniștea se observă în tot locul. Aceasta este înfățișarea lumii de astăzi, . . . căci neîncrederea i-a sucit cu totul capul. Pentru aceia este murmur și numai nemulțumire, iar pacea nu mai sosește! Înainte pe vremuri, oamenii se simțeau fericiți chiar în locuințele lor simple, chiar de erau acoperite cu paie ori trestie, căci aveau mai multă încredere uni într'alți iar credința și speranța în Dumnezeu le era toiagul de sprijin, în timpuri mai grele. În timpul

de față... pacea lipsește, încrederea și mulțumirea a perit. Vatra iubirei este rece, ca și inimile oamenilor cari nu se pot simți fericiți, nici mulțumiți, cu toate că Dumnezeu le-a ajutat de și-au adus la îndeplinire multe planuri, au sporit în averi și au întrecut întoate celea pământești pe moșii și pe strămoșii lor. Dar numai în credință și în fericire, până acuma sunt în urma lor.

Toate sunt întunecate. Nemulțumire în contra destinului, (sortii) în contra vieții, injurături și blesteme în contra oamenilor și a lui Dumnezeu.

Oh! de nu ar fi așa! . . . dacă toate acestea nu ar fi adevărate . . . — Nemulțumire a fost întotdeauna pe lume, căci după Biblie: „Omul are puține zile, dar multe necazuri“, dar totuși niciodată n'a fost o așa nemulțumire generală ca în timpul de față, nici n'a fost atâta murmur în contra dreptății ca astăzi. Tot omul cu aceia stă înainte, că este nedreptățit și că nu se simte fericit.

Dacă oamenii ar avea deplina în credere în Dumnezeu, ar deveni mulțumiți cu soarta și starea lor și pacea ar umplea inimile lor, ar iubi viața și s'ar simți fericiți chiar de ar locui în celea mai sărăcicioase locuینțe.

Deci putem vedea că totul depinde dela credință. Credința dă speranță, împrumută mulțumire și ne șoptește în ureche . . . —: „Cine ne-a întristat, ne și mângăe!“! Dar chiar

acesta mai mare tesaur, l'a pierdut lumea de astăzi; din aceasta pricină este atâta de neliniștită, deaceia este mai nefericită ca lumea cea veche.

Femeia

În toate timpurile a fost discuție multă asupra acestui subiect. Mulți scriitori au încercat s'o descrie în diferite chipuri, unii o subjugau, unii o zeificau, iar alții o tratau așa cum se cuvine. Mulți conferențieri am auzit vorbind despre femei și sigur că fiecare după concepția lui.

Dela prima femeie, voiu încerca să arat pe scurt căderea și ridicarea ei din nou.

După ce primii oameni au păcătuit călcând porunca lui Dumnezeu, perzându-și prin aceasta fericirea, viața vecinică, frumoasa lor locuință, grădina Edenului. Firul de legătură dintre ei și Dumnezeu, pretenia s'a tăiat de săgeata păcatului.

Acı lovesc mulți dintre adversarii noștri acı își găsesc arma cu care rănesc pe mamele și surorile lor. Prin femei a intrat păcatul în lume dar tot prin femei a trimis Dumnezeu mântuirea în lume. Ei i-a fost dată promisiunea. Tu vei zdrobi capul șarpelui. Prin femei, „fecioara Maria“

a trimis Dumnezeu pe fiul Său. Intre altele spunea un scriitor: cine vorbește rău de femei să-și aducă aminte de mama sa, să-și pună mâna la gură și să tacă. In cartea sfântă Biblia avem un număr frumos de femei, pe cari Dumnezeu le-a întrebuințat ca unelte la opera Sa de mântuire. In V. T. vedem pe Debora ca judecătoare, pe Rut ca o bună gospodină, pe Ana ca mamă de model și multe altele. In N. T. iarăși un număr frumos de femei credincioase, cari și-au înțales menirea lor.

Și țin să amintesc că femeia, mama lui Isus și alte femei au fost la cruce și 'n zorile dimineții ele au grăbit cu miresmele la mormânt. Dar mulțumită aceluia care a rupt zăvoarele robiei, a învins moartea, că El a ridicat jugul greu ce apăsa de atâtea veacuri pe umerii sărmanei femei, slavă Lui că azi suntem salvate.

E lucru evident că unde a ajuns Evangelia, femeia este ridicată la nivelul ei, cum de exemplu în Anglia, Germania, America și ale țări. Și acolo unde femeii-i s'a dat dreptul cuvenit, ea a reușit să-și întrebuințeze puterile și drepturile ei; cum e de exemplu: America, unde s'a făcut lege contra alcoolului și unde azi mii și milioane de femei lucrează mână in mână pentru binele omenirii și dezvoltarea ei

Ajute-ne Dumnezeu să ne cunoaștem fiecare din noi menirea, chemarea sfântă la care Domnul ne-a chemat

și așa mână in mână, unite in cuget și simțire să putem ridica tot mai sus steagul biruinței lui, contra păcatului, pentru binele omenirii și Împărăția Lui Dumnezeu

Amin.

Ideile lui Pascal.

Tot ce există pe pământ, într'o direcție ne arată nouă că omul cât e de ticălos, și cât de îndurător, este Dumnezeu. In altă direcție ne arată, cât este de neputincios omul fără Dumnezeu și cât de departe ar putea ajunge cu Dumnezeu.

Tot ce există pe pământ arată omului cât e de nedesăvârșit, ori îi arată cât este de desăvârșit. Totul prin măririi-ai, ori prin ticăloși-ai sa se dovedește pe sine.

Esistența Rugăciunii.

Prel. de **P. Boșorogan** după H-bte

Rugăciunea este manifestarea împărțirii noastre cu Dumnezeu. Cel ce se roagă, ese afară din lumea ce-l inconjoară, din neliniștea și din gălăgia (zgomotul) vieții interne, in sfințenia sufletului cea mai-lăuntrică.

Aceasta este vețuirea noastră în raport cu Dumnezeu, care prin puterea rugăciunii se manifestează și lucrează în noi.

Fără aceasta viață, totul ar fi mort. În rugăciune, ne predăm noi cu tot ce avem în lăuntru nostru lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai înaltă predare și totodată și cea mai înaltă primire; căci precum noi în rugăciune părăsim aceasta lume, pășim în lumea vecinicii și respirăm aerul ei. Rugăciunea este respirația lăuntrică a sufletului. Aceasta respirație (resuflare) din aerul vieții vecinice, ne este tot așa de lipsă în viața sufletească, precum corpul are lipsă de respirația aerului pământesc, în care trăește.

CITIȚI ZILNIC BIBLIA.

„Omul nu trăește numai cu pâne, ci cu orice cuvânt care ese din gura lui Dumnezeu Mat. 4:4.

Fraților, mai mult ca oricând trebuie astăzi să citim și să trăim, după cum ne arată cuvântul lui Dumnezeu. Un creștin nu poate trăi fără cuvântul lui Dumnezeu după cum nu

poate trăi omul fără hrana de toate zilele. Este bine ca fiecare membru din biserica Domnului, să citească zilnic din Biblie și să mediteze (să gândească) asupra celor cetite. Sufletul are o mare sete și foame după pânea vieții, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Veniți la izvorul cel ne secat. Scoateți din el și veți vedea puterea ajutorul și multele binecuvântării, ce vi le dă Domnul tuturor care L iubiți pe El. Creștinul nu bea din apa tulbure a lumii acesteia, ci din izvorul cel limpede a lui Dumnezeu (vers. Ps. 42 : 1)

Cetiți în fiecare zi Biblia, rugați-vă în fiecare zi, și trăiți în fiecare zi cum vă arată Biblia și după cum vă rugați zilnic: Vie Doamne împărăția Ta. Amin.

GLASUL EVANGHELIEI

*Un glas mareț răsună neîncetaț
Pe plaiurile României-Mare,
E Glasul Evangheliei ce vestește
Tuturor pace și ertare.*

*El duce vestea mântuirii
Oricărui suflet păcătos,*

*Arătând marea iubire
A Domnului Isus Christos.*

*Glasul evangheliei mângăie
Multe inimi întristate,
Arată calea mântuirii
Celor dornici după libertate.*

*Deci grăbiți frați cu toții
Si abonați al Evangheliei glas,
Nu lăsați timpul să treacă
Nici o zi și nici un ceas.*

V. Todolu

BOTEZURI.

În ziua de 6 Sept. a. c. a avut loc în orașul Hațeg, primul botez nou-testamental; unde au fost botezate 32 de suflete, cari au depus o bună mărturisire despre credința lor, în Isus Mântuitorul.

Actul botezului a fost îndeplinit de către fr. P. Boșorogan, președintele comunității Alba Iulia, ajutat de fr. D. Cornea.

Famfara bisericei Lupeni, sub conducerea fr. P. Stoica, a împodobit aceasta serbare. Ținem să amintim că dl. șef. al poliției Hațeg, a dat dovadă că este un bărbat care știe să respecte orice lucrare bună.

În cercul Aiud, au fost botezate în anul acesta 26 suflete, de către fr. Cozma Gheorghe.

*

În ziua de 13 Sept. în comuna Tăuș au fost botezate 5 suflete, de către fr. G. Cristea.

*

În ziua de 13 Sept. a. c. a fost înăugurarea casei de rugăciune, a rașilor din comuna Noșlac; cari deși sunt puțini, totuși prin stăruința și dragostea lor către Dumnezeu, au putut zidi o biserică frumoasă, în cel mai potrivit loc din sat. Întreg serviciul înăugurării, a fost condus de fr. P. Boșorogan președintele comunității. La aceasta serbare au luat parte o mulțime de frați din jur; asemenea frații din Cluj (Cordoș) au dat frumosul lor concurs, atât prin cuvântări, cât și prin frumoasele cântări și declamări. A fost pentru toți cei de față o zi de mare însuflețire.

*

Simeria, în ziua de 20 Sept. a. c. frații din acest oraș au avut o mare bucurie, cu ocazia botezului ținut în apa Mureșului unde au fost botezate 11 suflete, de către fr. P. Boșorogan. La malul apei, fr. Ilie Mârza, a ținut o cuvântare bogată

în care a arătat însemnătatea botezului; cetind din ev. Marcu 1:1-14.

*

În ziua de 16 August frații din comuna Sălasul de sus, au avut un botez, unde au fost botezate 7 suflete de către fr. D. Cornea.

Un public foarte numeros, a luat parte la aceasta serbare.

Corul vocal din comuna Ciubamare, sub conducerea lui P. Debucan, a cantat mai multe imnuri religioase, spre slava domnului.

seteni, au petrecut pe sora până la locul tăcerii.

Dumnezeu să mângăie pe cei întristați și se ajute multora să se pregătească pentru vecinie.

un participant.

La pază.

Mat. 24, 46.

*Va veni El și mă va găsi
Credincios la pază neadormit,
Când lumina dimineții strălucește
După ce miezul nopții a trecut?*

*Va veni El și mă va găsi
Imbrăcat cu veștmântul sfânt
Fără teamă, cu sabia încins,
Im va da în dar al său cuvânt?*

*Va veni El și mă va găsi
Dela viața lumii depărtat,
Depărtat dela bucuria ei trecătoare
După al meu Domn dorind înfocat?*

*Va veni El și mă va găsi
Gândind la ceiace El a zis:
„Eu vă pregătesc voaună loc,
Și vă voi lua la mine în paradis“?*

*Va veni El și mă va găsi
La lucru, credincios și liniștit,*

NECROLOG.

În ziua de 13 Sept. 1931 în comuna Vărmaga jud. Hunedoara, a avut loc înmormântarea sorei Gheorhița Jeleri, care după o scurtă suferință, a încetat din viață în etate de 30 ani. Biserica a pierdut o membră care în totdeauna a dat exemplu de viață creștinească celor din jurul ei.

În urma ei a rămas soțul ei și două fetițe, iar a doua zi fetița cea mai mică, sa dus lângă mama ei în vecinicie.

Serviciul înmormântării a fost ținut de fr. Ilie Mărza ajutat de frații A. Bogdan și Ioan Mirza. Frați și surori din 11 comuni și o mulțime de con-

*In via lui voios lucrând,
Așteptând venirea Lui, iarăș pe
(pământ?)*

*O, lasă să fiu treaz și rugându-mă
Așteptând a ta venire, Doamne,
(Păstorul meu
Până la a Ta venire speranța mea
Fericit împlinind cuvântul tău!*

Tr. de V. Țodosiu.

PSALMUL 100.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*Strigați toți de bucurie
Către Domnul Dumnezeu,
Tot ce mișcă pe pământ
Laudei numele Său.*

*Veniți toți cu veselie
Înainte Domnului
Și-I cântați cu bucurie
Căci e Domnul cerului.*

*El e Dumnezeul nostru
Ne-a creiat pe fiecare,
Noi suntem poporul Său
Și Turma pășunii Sale*

*Cu laude și cu cântări
Pe porțile Lui intrați
Lăudați-I al Său nume
Și Il binecuvântați.*

*Al nostru Domn este bun
Bunătatea lui e mare
Ne-a păzit cu mâna S-a
Ne-a condus pe fiecare.*

*Credincioșia Lui mare
În veci nesfârșită e
Pacea Sa cea minunată
O revarsă asupra-ne.*

*Să laude pe Domnul
Tot omul de pe pământ
Si să cânte în cinstea Lui
Căci e puternic și sfânt.*

De V. Țodosiu.

AVIZ.

Cu bucurie aducem la cunoștința tuturor celor interesați, că sora Eva Lupescu; absolventă a Seminarului Teologic Baptist din București. a venit pe un timp la biroul nostru; de unde va face mai multe călătorii misionare, prin raza Comunității noastre.—Numita soră este una dintre cele mai bune misionărițe ce avem în țară; ea lucrează cu bun succes în toate direcțiile; școala Duminecală, (de copii și adulți) societatea femeilor; educația morală în general sunt partea ei de lucru ect.

Nu avem alta decât să rugăm pe Dumnezeu, să ajute și să binecuvinteze lucrul sorei în mijlocul poporului nostru, iar fraților noștrii le recomandăm ca să o primească cu toată dragostea, când va ajunge pe la ei. Acele biserici, cari voesc ca sora să le viziteze mai în grabă sunt rugate a face cunoscut biroului nostru.

P. Boșorogan
președinte.

RECTIFICARE.

În numărul trecut în raportul despre botezul ce sa ținut în 2 Aug. din greșală de tipar nu s'a amintit localitatea, acel botez a fost ținut în Lupeni.

* * *

Zgărcitul se aseamănă cu ariciul când aude de dărnicie, să sgârcește și își arată numai spinii cei urâți.

Gherasim Gros
Ștoineasa.

Rugăm pe toți cari nu șiau achitat abonamentul la foia noastră, ca să ne trimită costul ei cât mai îngrabă!

